

“Na Początku...” grudzień 1995, t. III, nr 12a (65), s. 296-298.

%%

Mieczysław Pajewski Morris i Whitcomb krytykują pogląd o niedawnym Potopie

W naszym biuletynie poświęciliśmy dotd co najmniej dwa artykuły datowaniu Potopu. Pan Leszek Jańczuk napisał, że "w 1650 roku arcybiskup Uppsali, Ussher, opierając się na listach genealogicznych tekstu masoreckiego zawartych w Gen 5,3-32; 11,10-26 wyznaczył datę Potopu na 2348 przed Chr. Nieco później J. von Mueller opierając się na Septuagincie wyznaczył inną, konkurencyjną datę 3473 przed Chr., lecz na ogół przyjmowano, że Potop nastąpił ok. 2400 przed Chr. Dopiero powstanie archeologii i jej dalszy bujny rozwój uświadomił, że ludzkość jest nieco starsza." ¹ W cytowanym artykule pan Jańczuk opowiedział się za datą ok. 3800 przed Chrystusem.

W tym samym numerze biuletynu omówiłem wyniki badań dendrochronologicznych, które wskazywałyby, że biblijny Potop nie mógł zajść wcześniej niż 10 000 lat temu. ²

¹ Leszek Jańczuk, Jak datować Potop?, "Na Początku..." 1994, nr 3 (29), s. 26-26 [25-28].

² Mieczysław Pajewski, Jak datować Potop?, "Na Początku..." 1994, nr 3 (29), s. 29-35.

W obecnym numerze naszego biuletynu Czytelnicy mogą znaleźć list pana Jańczuka, w którym polemizuje on m.in. z poglądem, że Stworzenie nastąpiło ok. 6 000 lat temu. Wypowiada się na rzecz tezy, że od Stworzenia do Potopu musiało upłynąć kilka tysięcy lat, co znaczy, że Ziemia jest starsza niż 6 000 lat. W wyrobieniu sobie poglądu w tej sprawie Czytelnikom może pomóc opinia niewątpliwych autorytetów kreacjonistycznych, jakimi są Henry M. Morris i John C. Whitcomb, autorzy klasycznej pracy **The Genesis Flood (Potop z Księgi Rodzaju)** z 1961 roku. Oto dwa krótkie fragmenty z tej pracy:

"Jeśli poprawna jest ściśle chronologiczna interpretacja 11 rozdziału Księgi Rodzaju, to wszyscy patriarchowie po Potopie, włączając Noego, żyliby nadal, gdy Abram miał pięćdziesiąt lat; a trzech z tych, którzy urodzili się, zanim ziemia została podzielona (Szem, Szela i Eber) faktycznie przeżyliby Abrama; Eber nawet, ojciec Pelega, nie tylko przeżyłby Abrama, ale żyłby jeszcze dwa lata po tym, jak Jakub przybył do Mezopotamii, by pracować dla Labana! Taka sytuacja wydaje się być zdumiewająca, jeśli nie zupełnie niewiarygodna. Argument ten jest dalej wzmocniony przez jasne i dwukrotnie powtórzone twierdzenie Jozuego, że «ojcowie» Abrama, włączając Teracha, byli bałwochwalcami, kiedy «mieszkali po drugiej stronie Rzeki od starodawnych czasów» (Jozue 24:2, 14, 15). Gdyby wszyscy patriarchowie po Potopie, włączając Noego i Szema, nadal żyli w epoce Abrama, to stwierdzenie to implikowałoby, że wszyscy oni już wtedy popadli w bałwochwalstwo. Wniosek taki z pewnością jest fałszywy, a tym samym fałszywa musi być przesłanka, na której jest on oparty. W konsekwencji wydaje się, że pogląd o ściśle chronologii należy odłożyć na bok, aby dopuścić, iż patriarchowie ci zmarli długo przed czasem, w którym żył Abram. [...]

Jeśli przyjmiemy, że Abram urodził się w 2167 roku przed

Chr. to wedle interpretacji ścisłej chronologii Potop musiał nastąpić w roku 2459 przed Chr., a sąd Wieży Babel między 2358 i 2119 przed Chr. (czas życia Pelega). Jednak gdy zwrócimy się do opisanych przez Genesis podróży Abrama, odkrywamy, że scena międzynarodowa jest zupełnie odmienna od tej, jaką sugerują wyżej wspomniane daty dla Potopu i sądu Babel. Abrama z pewnością nie opisano jako jednego z wczesnych pionierów z ziemi Szinar, którzy migrowali do zachodnich terytoriów, jakie zaczynano zasiedlać 200 lat po sądzie Babel. Wręcz przeciwnie. Biblia implikuje, że świat w czasach Abrama, ze swoimi cywilizacjami i miastami, był już starożytny; i mamy nieomylnie wrażenie, że jego mieszkańcy od dawna już byli «podzieleni według swych krajów i swego języka, według szczepów i według narodów» (Rodz. 10:5, 20, 31)."³

Faktem jest, że nigdzie Biblia nie podaje bezpośrednio wieku Ziemi, ani kiedy nastąpił Potop, choć podaje wiele innych dat i liczb. Byłoby najprostsza rzeczą pod Słońcem, by Mojżesz podsumował wszystkie genealogie i dał nam te daty jako element słowa natchnionego. Jednak nie zrobił tego. Dlaczego? Albo Mojżesz, inaczej niż my, uważał, że nie ma to większego znaczenia, albo też sądził, że jest to niemożliwe do wykonania na podstawie tych fragmentarycznych informacji, jakie posiadał. □

Mieczysław Pajewski

³ John C. Whitcomb and Henry M. Morris, **The Genesis Flood**, Baker, Grand Rapids MI, 1961, s. 477-478.